

FAKULTA FILOZOFICKÁ
ZÁPADOČESKÉ
UNIVERZITY
V PLZNI

Katedra filozofie

PROTOKOL O HODNOCENÍ PRÁCE

Práce (co se nehodí, škrtněte): ~~diplomová~~ / bakalářská

Posudek (co se nehodí, škrtněte): vedoucího / oponenta

Práci hodnotila (u externích hodnotitelů uveďte též adresu a funkci ve firmě): Mgr. Jitka Paitlová, Ph.D.

Práci předložila: Markéta Svobodová

Název práce: Filosofická témata v díle Václava Havla

1. CÍL PRÁCE (uveďte, do jaké míry byl naplněn):

Cíl práce, to jest „popsat vybraná filosofická témata, jimiž se Havel nejčastěji zabýval“ a „zodpovězení otázky, zda byl či nebyl Václav Havel filosofem“, byl bezesbýtku naplněn.

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ (náročnost, tvůrčí přístup, proporcionalita teoretické a vlastní práce, vhodnost příloh apod.):

Autorka hned v *Úvodu* vhodně vytyčuje cíl práce, představuje hlavní zdroje, nastiňuje strukturu a postup práce. V první kapitole si pokládá iniciační otázku, zda lze Havla označit za filosofa či nikoliv, přičemž představuje několik rozličných názorů. Sama se odpovědi prozatím zříká a chce ji podat až po vlastním zkoumání Havlových filosofických inspirací a Havlova uchopení vybraných filosofických problémů. Ve druhé kapitole autorka představuje tři hlavní zdroje filosofické inspirace pro Havla. U *Masaryka* akcentuje pojmy humanitního ideálu, motivy platonismu a pozitivismu, jeho postoj k problému poznání, náboženství a češství. U *Heideggera* rozebírá problém zapomenutí na bytí, otázku po smyslu bytí, pojmy pobytu, existence, vrženosti, autenticity, starosti a smrti. U *Patočky* pak zmiňuje téma dějinnosti, přirozeného světa, subjektivity a tří pohybů. Na konci každé části předběžně načrtává hlavní paralely mezi zmíněnými filosofy a Havlem. Ve třetí kapitole autorka analyzuje Havlovo uchopení tří vybraných filosofických témat. Prvním je bytí, které Havel v návaznosti na Heideggera spojuje se smyslem a pobytím, chápe však na rozdíl od Heideggera bytí jako neměnné, rozvíjí ho v souvislosti s autentickými ctnostmi a řádem ducha, zejména pak s problémy odpovědnosti, absurdity a dějin. Druhým tématem je pravda, kde autorka správně poukazuje na spíše existenciální a morální rozměr pravdy v Havlově pojetí, proto dále rozebírá hlavně dichotomii života v pravdě a života ve lži. Třetím filosofickým tématem, jež autorka v Havlově díle spatřuje jako relevantní, je svoboda, kterou Havel považoval za nesamozřejmou a úzce související především s problémem lidské identity. I třetí kapitola obsahuje dílčí shrnutí, která přispívají k přehlednosti a srozumitelnosti práce. V *Závěru* pak autorka shrnuje nejdůležitější výsledky své práce a kladně odpovídá na úvodní otázku – Havla podle ní lze považovat za filosofa, přičemž svoji odpověď adekvátně zdůvodňuje.

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA (jazykový projev, správnost citace a odkazů na literaturu, grafická úprava, přehlednost členění kapitol, kvalita tabulek, grafů a příloh apod.):

Jazykový projev autorky je po stylistické stránce kultivovaný. V textu se však vyskytují gramatické chyby – jednak až příliš často chybějící čárky v souvětích, především pak čtyři hrubé chyby (po jedné na s. 15 a 22, dvě na s. 24). Citace a odkazy jsou používány správně. Grafická úprava je v pořádku, až na výskyt jednoslabičných předložek na koncích řádků. Kapitoly jsou členěny přehledně. Práce neobsahuje přílohy.

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE (celkový dojem z práce, silné a slabé stránky, originalita myšlenek apod.):

Celkový dojem z práce je velmi pozitivní. Silnou stránkou je, že autorka sama vymyslela zajímavou strukturu práce, která se odvíjí od počáteční otázky. Musela se přitom zorientovat nejen v nesystematické směsi Havlových filosofických úvah, nýbrž musela prozkoumat i jeho filosofické vzory, kdy zejména Heidegger a Patočka představují poměrně složité filosofické koncepce, které autorka čerpala z primárních zdrojů. K silné stránce proto patří i bohatý a pestrý seznam literatury.

Slabou stránkou práce je autorčina gramatická nedbalost, především čtyři hrubé chyby, na základě čehož snižují známku o stupeň.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ (jedna až tři):

1. Srozumitelně vysvětlete vývoj Havlova postoje k problému priority vědomí a bytí (s. 19).
2. Závěr posledního odstavce na s. 27, totiž že „Havel zůstal optimistou a uvádí, že pravda vítězí“, je v souvislosti s předchozí argumentací poněkud vágní. Pokuste se říci, v čem konkrétně se Havel ve svém postoji k pravdě inspiroval u Patočky, Heideggera, Husserla.

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA (výborně, velmi dobře, dobře, nevyhověl): VELMI DOBŘE

Datum:

24.5.2016

Podpis: